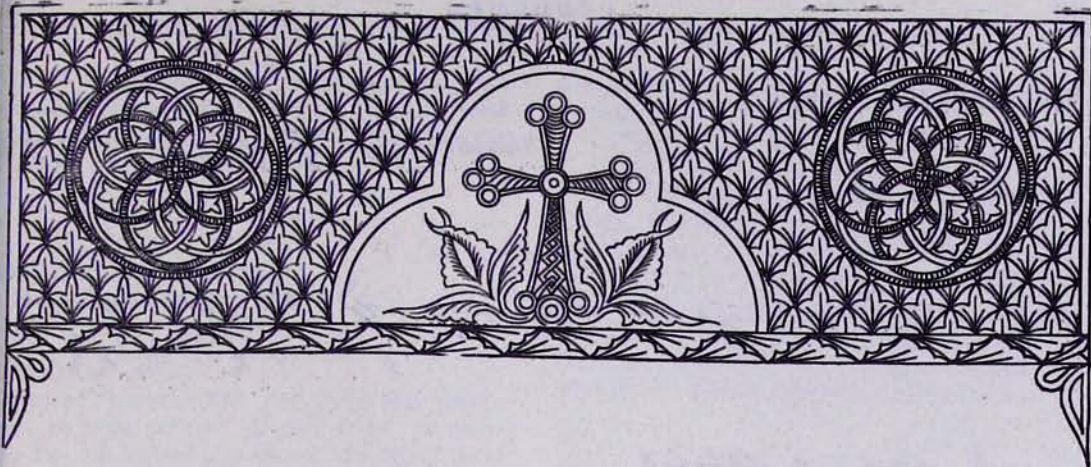

ՄԱՂԱՔԻԱ ԱՐՔԵՊԻՍԿՈՊՈՍ ՕՐՄԱՆՅԱՆԻ ՆԱՄԱԿՆԵՐԻՑ

Օրմանյան արքազանի մահվան 50-ամյակի առիթով հրատարակում ենք Մայր Աթոռի երբեմնի միաբան Նրվանդ վրդ. Տեր-Մինասյանի՝ նրա գրած նամակները, որոնք ունեն պատմական նշանակություն՝ 1908 թվականից մինչև 1914 թվականները մեր ազգային-եկեղեցական կյանքի վերաբերյալ հարցերի առնչությամբ:

Այս առթիվ խմբագրությունը շնորհակալություն է հայտնում պրոֆ. Նրվանդ Տեր-Մինասյանին, որ խմբագրությանը հանձնեց Օրմանյան արքազանի ձեռագիր 30 նամակները՝ հրատարակելու համար:

*
* *

ՊԱՏՐԻԱՐԺԱՐԱՆ ՀԱՅՈՑ

Համար 1

Կոստանդնուպոլիս 7 փետրվարի 1908

Հոգեշնորհ տ. Նրվանդ վրդ. Տեր-Մինասյան
Ի ս. Էջմիածին

Հոգեշնորհ սիրելի.

Դեկտ. 22-ի գրությունդ ստացա: Անտոնյանց մա-
լիկն ինչ որ Realencyklopedie ունի կրնա Ձեզի լավ
նախաջնորդ լլալ: Ուզելով Ձեզի նոր նյութ պատ-
մաստել՝ նույնիսկ իրենց դիմեցի, և իրենցմե ընդու-
նամ գրվածս նույնությամբ կծրարեմ ներկայիս մեջ:

1895-են ի վեր միաբանությունը բնավ փոփոխու-
թյուն կրած չէ. քանի մի միաբան վարդապետներ ևս
վախճանեցան, նորեր չավելցան, վարժարան չու-
նեցան, Հռովմեն ալ ազատ գործունեության արտո-
նություն չստացան. և կմնան նույն անորոշ վիճա-
լիկն մեջ: Արքաապրը միշտ գերապայծառ և Ռա-
փայել ծ. վրդ. Միսակյանն է (Կ. Պոլիս), ութսունը
անցուցանեց, բայց ժիր ու խոհական. փոխանորդն է
Կիրիարզելի և Նդիա ծ. վրդ. Քելեյան. և ստունցմն
պուրս հազիվ տալը տասներկու միաբան մնացած

են, որոնցմե մին է և. Սարգիս վրդ. Յազընյան, Լո-
ռու կողմերը:

Իմ մասին տեղեկություններ. բավական դժվար
կեն. ես չեմ ուզեր առջև նետվիլ և իմ կողմնն աշ-
խատելու ձև ունենալ. հետևաբար չեմ ալ ուզեր այդ
տեղեկությունները տալ. իսկ ուրիշի դիմելն ալ Ձեզի
կպտկանի նայիլ:

Կաթողիկոսական ընտրության հրավիրագիրները
դեռ չհասան, որ կարենայինք ինչ ընելիքնիս մտածել
և կարգադրել: Բայց երբ որ փոխանորդությանց կար-
գը գա, հարկավ հարմարագույններուն պիտի դի-
մենք:

Սիրո ողջունիվ և օրհնածայն մաղթանք

Մնամ սիրելությանդ աղոթարար

Պ(ատրիարք) Կ. Պ(ոլս) Մաղաքիա արք.

Ման. Die Religion in Geschichte und Gegenwart
գերմաներեն բազմախոսոր նորագույն հանրագիտա-
րանի խմբագրությունը դիմել էր Ե. Տեր-Մինասյա-
նին և խնդրել, որ նա հանձն առնի այդ հանրագիտա-
րանի համար գրել «Die Antonianer», «Armenien»,
«Gregor der Erleuchter», «Persien» հոդվածները:
Այդ հոդվածներից առաջինի՝ «Անտոնյանների» մա-
սին նյութեր հավաքելու նպատակով Ե. Տեր-Մինաս-
յանը դիմել է Կ. Պոլսի այն ժամանակվա պատրիարք
Մաղաքիա արքեպիսկոպոս Օրմանյանին, որը և տվել
է վերևում տրված պատասխանը: Նամակում հիշա-

իականված են Realencyklopedie-ի (24 հատորանոց խորամանկան համագիտարանի) հոդվածն «Ան-
գլիկացիների» մասին ստորագրված է «Dr. Karapet
Notizen von Dr. Ormanian»):

*
* *

ՄԱՍՏՐԻԱՐՔԱՐԱՆ ԼԱՅՈՑ

Համար 2

Կոստանդնուպոլիս 4 հուլիս 1908

Հոգեշնորհ սիրելի.
Հարկավ Գարեգին վրդ. հաղորդեց Ձեր սիրելու-
թյան, թե ինչու դանդաղ կշարժվիմ իմ գրությանց
ընդ: Այնչափ ուզեցին զիս կաթողիկոսության հետա-
նուտ մկարագրել, որ կվախմամ թե ամեն մա-
նականներս մույն դիտմամբ գրված կարծիքն: Ես մի-
ն ցարդ ինձի կանոն մը ընտրած և ըստ այնմ քալած
«ն» ոչ մի պաշտոնի հետամուտ լինել, ոչ մի պաշ-
տոնն խուսափիլ: Այդ կանոնով հանդարտ սրտով
ապրած եմ ցարդ, մույնպես կիսափագիմ ապրիլ:

Հետևաբար անմեղադիր լինելդ կխնդրեմ, երբ
1905 թ. հունիս 22 ճամակդ իսկ անպատասխանի
մնաց. Բայց դուք, սիրելի, ամենայն հաստատմանու-
թյամբ շարունակեցիք ինձ հղել Ձեր աշխատասիրած
«Իրենցիդ» — «Եկեղեցական պատմությունը» — «Բա-
նալուրը» — «Տիմոթեոս Կուզը»: Ծնորհավորելով կը-
նդորհակտեմ անխնայ աշխատասիրությունդ, և կը-
նդաջադրեմ շարունակաբար այդ ճամբում մեջ հառա-
նալ, որովհետև, վստահ եղեք, ամեն ճամբաներում
հերազանցն այս է: Վարչական պաշտոններ, ևս և
սարդյունքներ, մարդում անուն չեն շիներ, ամենքն ալ
դիվանան, և դարերու մեջ անհիշատակ կմտնին.
Գրական արդյունքներ ամսահ են և կանմահաց-
նեն: Եթե ձգտում մը ունեցած եմ, այն ալ գրական
սարդյունավորության համար եղած է. բայց բախտը
դիս վարչական փոսին մեջ գործեց: Կյանքիս լավա-
գույն կետը էջմիածնի ուսուցչությունն էր, անկե-
տեղը Արմաշու վերատեսչությունը. բայց անցան և
մնացինք վարչականին, և ծանր վարչականին:

Կաթողիկոսական խնդրույն վրա մոր ըսելիք մը
չունիմ. կկարդամ Տփլիսի հրատարակութենն շա-
տաերը, և կգարմանամ. որովհետև այդչափ եղելու-
թյանց անգիտակցություն չէի ենթադրեր: Իսկ մեք
պաշտոնական քալ մը չենք կրնար առնել հրավիրա-
գիրները ձեռնվրձիս հասած չլիներուն: Երեկ ալ մորեն
տեղակալ սրբազանին հետագրեցի:

Գեր. Կարապետ վրդ.-ի աշխատակցությունը այլևս
Ձեզի պիտի պակսի, քանի որ նա ալ ձախորդ վար-
չականի մը բռնվեցավ, և այս օրեր մամուլանդ խեղ-
ճը ծանր տագնապի մեջ է: Ես չեմ գրեր, մինչև որ
ստույգ լուր մը առնեմ: Դուք հաճեցեք իմ սերս ու ող-
ջույնս և փորձանքե ազատվելուն համար բարեմաղ-
թությունքս իրեն հասցնել, եթե կրնաք: Նա ալ ինձի
պես հակամաղից վարչականին մատմված մեկը ե-

ղավ. կմտղեի որ գրական արդյունքներով պաշ-
տանար:

Ողջունիվ սիրո ծանոթից և սիրելյաց, մնամ
Սիրելությանդ աղոթարար
Պ(ատրիարք) Կ. Պ(ոլս) Մաղաքիա արք.

Ծան. Նամակի սկզբում հիշված Գարեգին վրդ.-ը
Գարեգին վրդ. Հովսեփյանն է, հետագայի Մեծի
Տանն Կիլիկիո Գարեգին կաթողիկոսը: Նամակի վեր-
ջին պարբերության սկզբում հիշված Կարապետ
վրդ.-ը Օրմանյանի անդրամիկ աշակերտ և իմ ուսու-
ցիչ Կարապետ Տեր-Մկրտչյանն է հետագայում ե-
պիսկոպոս: Անվանի գիտնական հրապարակախոս:

*
* *

Համար 3

Կ. Պոլիս, հերա 25 օգոստոս 1908

Հոգեշնորհ տ. Երվանդ վրդ. Տեր-Միմասյանին
Միաբան Մայր Աթոռն ու Էջմիածին

Հոգեշնորհ սիրելի.

Ծնորհակալ եմ այն սիրալիր և բարյացակամ
զգացմանց համար, զորս հայտներ էիք Ձեր վերջին
գրությամբ: Ես հանգիստ եմ մարմնով և հանդարտ
սրտով. եղածները աշխարհի մեջ անսովոր բաներ
չեն. ոչ առաջին և ոչ ալ վերջին պիտի ըլլան: Կը-
ցավիմ միայն որ օտարագրիներու բերանը մեր ազգը
մեղադրելու առիթ ընձայեցին:

Վարչական պաշտոնն զերծ մնալ իմ հին փափագն
էր, իսկ պաշտոնավարությանս դատողությունը ա-
ռանց կիրքի և առանց հուզման պետք է կատարվի,
ինչ որ առ այժմ դյուրին չկատարվի՝ երկրիս հան-
կարծական փոփոխության պատճառով:

Հաշիվ ըսված բաները արդեն պատրիարքարան
հանձնված են. և պաշտոնական գործեր իրենց ամեն
ձևակերպություններով կատարված են. անձնական
պատասխանատվություն հարուցանելու բնություն
չունին:

Սիրո ողջունիվ հոգ. սիրելությանդ և պատվական
ընկերներուդ՝ մնամ միշտ աղոթարար

Մաղաքիա արք.

Ծան. Այս ճամակը Օրմանյանի պատասխանն է իմ
այն ճամակի, որի մեջ իմ խորին ցավակցությունն էի
հայտնել որան խուժանավարական եղանակով որան
պատրիարքական Աթոռից հետացնելու առթիվ:

*
* *

Համար 4

Ի հերայն Կ. Պոլս 8 հոկտ. 1908

Հոգեշնորհ տ. Երվանդ վրդ. Տեր-Միմասյան
Ի. ու Էջմիածին

Ստացա սեպտ. 18-ի ճամակդ և հայ ու ասորի ե-
կեղեցյաց հարաբերության մասին գերմաներեն հրա-

¹ Թվականի մեջ ինչ-որ ինձ համար անհասկանա-
լի սխալ կա: Համեմայն դեպս 1905 թ. բացարձակ
թյուրիմացություն է, անշուշտ պետք է 1908 կարդալ:

¹ Վերջին բառը լավ չի կարդացվում, որինք ըստ ի-
մաստի:

տարակույթյանը հայացած հաստորը: Պետք է որ սըր-տանց գոհունակություն և անկեղծ գովություն հալտ-նեն գրական աշխատությանց համար ցուցած փու-թաջանությունը և արդյունավորությունը, և քաջա-լերել աղյուսում մեջ հատաջանալը, առանց շփո-թելու վարչական զբաղմանց հրապույրին, որոնք ծանրատաղտուկ են և ապաշնորհ. և ոչ իսկ մարդը քարծրացնելու կծառաչեն, այլ կկատարվին իրեն վիճակի և կոչման պարտավորությունը:

Կաթողիկոսական ընտրության հրավերագիրերը պատրիարքարան հանձնվեցան, և ազգային ընդհա-նուր ժողովն ալ այսօր կհավաքվի անով զբաղե-լու. այլ ես ոչ ես գործին մեջ մաս ունիմ. կսիրեմ հուսալ որ թե այստեղ և թե Էջմիածին հրապարակի ցուցամոլ երևույթներն ավելի խոհական մատակ-ներ գիտակշռություն ունենան:

Հանգիստ եմ արտով և մարմնով. և կաշխատեմ հանդարտութենա օգուտ քաղել: Միտո ողջունիմ սի-րամույն ընկերակցացո, մնամ սիրելությանդ աղո-թակից

Մաղաքիա արք.

*
* *

Համար 5

Ֆեռա Կ. Պոլսո 8 նոյեմբեր 1908

Հոգ. տ. Երվանդ վրդ. Տեր-Մինասյան
ի ս. Էջմիածին

Որպեսզի համոզվիս, սիրելի, որ գրական աշխա-տությանց սերը կմշակեմ, կխնդրեմ որ քացա-տորեն խնդիրս:

Աչքիս առջևն եմ Բաբգենի ժողովին համար թե «Հայոց եկեղեցու հարաբերությունները կն» և թե «Արարատի» մեջ գրածներդ:

Կպաշտպանես թե Բաբգենի ժողովը 505/6-ին էր, և թե գիրը, այսինքն Բաբգենի Ա թուղթը այդ ժողո-վին գրված է:

Ես ալ ժողովին թվականը նույնպես ճշտած էի կանուխեն (տես Լուսնա 1908, Ող-դեկտ. եր. 227), այս մասին համամիտ եմք: Միայն Բաբգենի կաթո-ղիկոսության տարիներուն և թղթույն գրության տա-րիներու մասին դիտողություն ունիմ:

1. Վահան Մամիկոնյան մարզպան եղավ Վաղար-շի թագավորության մյուս տարին, ուրեմն 485-ին, Վահանի կտրվի 25 տարի մարզպանություն, ու-րեմն մինչև 510, կամ 509: Արդ, Բաբգենի առաջին թուղթին մեջ հիշված մարզպանը Վարդ է (Գիրք Թղթոց, եր. 42 և 47) ուրեմն առաջին գիրը հանուն ժողովո գրված է, քայց ժողովին տարիներ ետքը, երբ Վարդ մարզպանության անցած էր Վահանի մեղեդեն ետքը:

2. Բաբգենի կաթողիկոսությունը 6 տարի ըսել անհնար է. ոչ ի Զ այլ ԻԶ կարողալու է տարիները: Մանդակունիին ունանք 6 տարի կուտան և ունանք 12: Այս տարբերությունը ես նկատած եմ իրեն երկու տեսակ հաշիվ, մեկը Գյուտի մահվանեն ետքը ազ-գային հաստատությանը, և մյուսը Վահանի սպա-րապետութենեն ետքը արքունական հաստատու-

թյամբ, որով նրա կաթողիկոսությունը կվերջանա 490-ին (տես Լուսնա, որպես ի վեր, եր. 224): Ահա մեկ¹ կես:

Մյուս կետը Արարատ Աղբաթանցիին ընտրու-թյունն է՝ որոշակի գրված Խորովի 17-րդ տարին կամ ճիշտ 807 նոր կիրակիին: Եթե Սամվել կաթո-ղիկոսն մինչև Վրթանես տեղապահ հաստատուն կերպով դրված տարիները դեպի ետև դառնալով հաշվենք՝ Սամվելի կաթողիկոսությունը կլինա 516-ին և ըստ այսմ 490-ե 516 ճիշտ 26 տարի կմնա, զորս անհավասար կարծեմ հարկ է տալ Բաբգենի և այս ատեն ամեն դժվարությունը կհարթվին: (Տես ևս Լուսնա որպես ի վեր 227):

Կապանեմ պատասխանիդ. գուցե ուրիշ խնդիրներ ալ շարունակեմ, և մնամ սիրալիր ողջունիմ

Մաղ. արք. Օրմանյան

Հ. Գ.

Փառք Աստուծո, որ այլևս կաթողիկոսության գրույցներն ալ վերջացան:

Մ. Օ.

*
* *

Համար 6

Ֆեռա Կ. Պոլսո, 8 մայիս 1909

Սիրելիդ իմ և հոգեշնորհ վարդապետ,

Ժամանակին ստացած էի նոյեմբեր 7 նամակդ, այլ չէի պատասխանած չանդրադառնալու համար կաթողիկոսական ընտրության հարցի վրա, որուն մեջ իզուր գիս ալ խոթեցին, ոչ իրեն ընտրելիի մը վրա խոսելով, որ իրենց ազատ էր, այլ շատ մը մտա-ցածին ենթադրություններով ինձի գործունեությունն-ներ, հետամտություններ և ջանքեր վերագրելով և անոնք ցրվելու համար ավելի մտացածին գրադար-տություններ հերյուրելով. գոնե դուք դիտեք, թե որ-չափ քաշված մնացի այդ հարցի մեջ, և առաջի օրեն անոր հավանականության չհավատացի: Այժմ խնդիր-ներ լրացած են, մոտ օրեն Զեր հրավիրակները կու-գան, Գարեգին արք., Աշոտ եպիսկոպոս, Մեսրոպ վրդ. և ուրիշ մի վարդապետ, նորընտիրը կերթա Պետերբուրգ, անկեց Էջմիածին, կօծվի և կսկսի գոր-ծել. և անկեղծաբար հաջողություն կմաղթեմ, վասնզի հաջողությունը հօգուտ եկեղեցու և ազգի է, և անհաջողությունը ի վնաս հանրության: Այդ գլուխը փակեմք:

Ստացա վերջերս հղված «Կրոնների պատմու-թյուն» և «Հիսուսի կյանքը» երկասիրություններդ: Նյութերը ավելի ընդհանուր են, և ոչ հատուկ ազ-գային, ինչպես նախընթաց աշխատություններդ: Ինձի կմնա զարմանք և խնդությանդ դիտել աշխատասի-րությունդ և բեղմնավորությանդ առատությունը և պետպիտությունը, շնորհավորել և քարեմաղթել տո-կուն առողջություն և նորանոր արգասյաց համար կարողություն: Եթե մյուս ընկերներդ ալ քեզի հե-տևեմ, Էջմիածնի միաբանության ճշանակող ժամա-

¹ Մի անընթեռնելի քառ:

վանակամիջոց մը կկազմենք անշուշտ:

Վերջին 2 ասորիի նամակովդ գլխավորաբար կը-
նախաձեռնարարենք Ռոշքյանի բառարանին Իրենցիոսի
պատկանելի վկայություններուն արտագրությունը:
Իմենցի Անտոնյանց արքայապետ, ծերունագաղղ Միա-
սեպեան Ռափայել գերապաշտօնին, որ հավանեցաւ
22 միացն պատշաճ հրամանները տալ, այլ ինքն ան-
պատշաճ աշխատության, այսինքն հետազոտության
մեկնել. և հուսամ թէ ի մոտո կարենամ արդյունքը
լրացնել: Գիտնալու եք որ Ռոշքյանի բառարանը երկու
տո folio սովոր հատորներ են մանր հոտորգի գըր-
ված: Ստույգ որ կարծեր ամոնց տպագրությունը,
հայ գրականության մեծ օգուտ կրնար ընձեռել. ծա-
նամանակին քիչ մը թարթափած եմ:

Բարգեւ վրդ. Կոլլեաներանի Նիշենն ցարդ ստա-
նցած կըլլաք, ես ինքս զայն թղթատարին հանձնեցի,
և վարդապետին ներկայ կ'ապագրության տոմար,
22-եր կասկածը փարատած կըլլա անշուշտ:

Խնդիր մըն ալ Բարգեւ կաթողիկոսի տարիներուն
մասին հաշիվն է: Դուք չէիք ուզեր ընդունիլ 26 տա-
րիին, սակայն ոչ թէ հակառակը ցուցնելով, այլ բա-
նական ասպացուցած չկարծելով: Սակայն երբ հայտ-
նի վկայություններ կ'ապահան, և դժվարություններ
կ'ազդեցին, induction ոճը ասպացուցական պետք է
ընդունվի: Արդ՝ միջոց ժամանակին լրացնելու պետ-
քը ըստ իս գորավոր է: Դուք 26-ը 16-ի իջեցնելու
համար կուզեք Ղևոնդ եռաստեցվույն տարիները
շատցնել: Ես կաթողիկոսաց տարիներուն համար 15
հեղինակներու քաղդատական ցուցակ եմ կազմած
և այս 15 ցուցակներն հիմադր կուտան 2 տարի, ութը
կուտան 3 տարի, մեկը կուտան 4 տարի, և մեկն ալ
21 տարի: Արդ՝ չորսը երեքին խառնելով 4 և 4 տա-
րերու շփոթության հիմամբ՝ կ'տեսնենք որ 15-են 14-ը
երեքն աւելի չեն տար, և բոլորովին անհնար կը-
դառնա Ղևոնդին տարիները շատցնել, առանց որևէ
պատմական պահանջի, զի գործունեությունն ալ չու-
նի: Այս է իմ տեսությունը և բավական կսեպեմ հա-
մառտակի ակնարկել:

Կխնդրեմ որ պատասխանած ատեննիդ մեր սի-
րելիներուն, և մանավանդ, Կարապետ Ծ. վրդ-ի մա-
սին ստույգ և լիովի տեղեկություններ տայիք:

Ողջունիվ սիրո մնամ սիրելիւդդ աղոթաբար
Մաղաքիա արք. Օրմանյան

*
* *

Համար 7

Ի հերա Կ. Պոլսո, 15 մայիս 1909

Հոգեշնորհ տ. Երվանդ վրդ. Տեր-Մինասյան

Սիրելի

Ներկակ կզուենք Իրենցիոսի վկայությանց քաղ-
վածը, ինչպես որ ուզեր էիք: Անտոնյան հարք իրենք
աշխատեցան ամենայն խղճմտությամբ, հսկողու-
թյամբ իրենց արքայապետ Ռափայել Միա-
սեպեանի, որ գրական գործոց հմուտ և կարող և մը-
տադիր անձնավորություն է:

Ընդ ամենն 82 վկայություն գտնված է. բայց
պետք չէ աշխատությունը այդ արդյունքն չափել.
որովհետև պետք եղած է երկիցյան in folio հոտոր-
գի երկու հաստ հատորներ թարթափել, ուստի քա-
վական ծանր աշխատություն մը կատարված է:

Փոխարինության համար արքայապետ առաջարկն է
ոչ թէ դրամական այլ գրական փոխարեն ստանալ.
և այդ բանը Ձեզի ալ դյուրին կըլլա Էջմիածնի հը-
րատարակություններն և մուցիսկ Ձեր և ընկերաց
գործերն (Տիմոթեոս, Իրենցիոս, Ասորոց հարաբե-
րությունը, եկեղեցական պատմություն և այլն) տա-
սը հատոր մը նվեր դրկեք Անտոնյանց մատենադա-
րանին, Արարատի առաքումն ալ ավելցնելով: Ասի-
կա կծառայե հարաբերությունը պնդելու, վասն զի
Անտոնյանց մատենադարանը կարևոր պարունակու-
թյուններ ունի, ինչպես գիրք թղթոց և Վիեննայի
Հանդեսին մեջ տրված տեղեկություններն և Վենե-
տիկի Պիսիդաս հրատարակութենն ալ տեղեկացած
եք, և կարող կըլլաք ասպագային ուրիշ օգուտներ ալ
քաղել: Տեր-Մովսեսյան Մեսրոպ վարդապետն ալ
անցյալ տարի Անտոնյանց մատենադարանը այցելեց
և օգուտեցաւ:

Ղրկվելիք գիրքերը դյուրության համար իմ հաս-
ցեիս կդրկեք, և ես տեղը կհասցնեմ: Այս մասին
այսչափ: Հարկավ հասնիլը կծանուցանեք:

Պատգամավորներ* 13-ին հասան. ես գիրքնք չուե-
սա, որովհետև տունն չեմ ելներ տակավին և չգիտեմ
թե անոնք ինչ կընեն. բայց կհուսամ կերպով մը հան-
դիպիլ:

Կաթողիկոսին դեպի Պետերբուրգ մեկնումը նշա-
նակված է 22-ին կամ 25-ին Սևաստապոլի ճանա-
պարհով:

Առայժմ ավելցնելիք չունեմ և Ձեր պատասխանին
կապաւնեմ, Ձեր լուրերուն ալ կկարոտիմ: Կարա-
պետ, Գարեգին և Հուսիկ վարդապետներուն սիրո
ողջույններ, և սիրելությանդ մնամ աղոթաբար

Մաղաքիա արք. Օրմանյան

Կխնդրեմ որ ինձի Էջմիածնի օրացույց մը դրկեք
ուստից այս տարի չստացա:

*
* *

Համար 8

հերա, 25 մայիս 1909

Հոգեշնորհ սիրելի.

Ընտարանի ուսանող պ. Երվանդ** Ամատունի երկու
բուլղարացի ընկերներով հանձնեց Ձեր մայիս 12-ի
սիրադրոշմը, և շնորհակալությամբ կ'ապասխա-
նեմ, ինչպես որ ինձի կամոն ըրի՝ գորդին պատաս-
խանել. և չեմ գիտեր թե Գարեգին և Հուսիկ վար-
դապետներ ինչու վերջին գիրքնու չ'ապասխանե-
ցին:

* Խոսքը վերաբերում է նորընտիր կաթողիկոսին
Էջմիածնի առաջնորդելու համար Կ. Պոլիս ուղարկ-
ված պատգամավորներին կամ, ինչպես այն ժամա-
նակ ասվում էր հրավիրակներին:

** Պետք է լինի Երվանդ:

Չեմ գիտեր թե ինչպես օգտակար կրնամ ըլլալ Ձեր սիրեցյալ աշակերտին, քանի որ գործունյա ոչ մի դեր չեմ վարեր, և բոլորովին քաշված կմնամ: Ստեփանոսյան բառադանին* գործը արդեն լրացած է և հղած եմ. և ցարդ ստացած կըլլաք. հետեւ վաքար այդ կողմնն ալ իրեն աշխատություն չմնար:

Պատգամավոր սրբազաններ և հայր սուրբեր եկան ու գացին: Կաթողիկոսին այցելած օրս երկու սրբազաններն ալ տեսնել ուզեցի և բացակայած ըլլալուն պայմանով թողուցի. երեկոյան Սաթուրյան և Ծախյան սրբազաններ ինձի եկան. ժամն ավելի խոսակցեցանք. երկուսին տեսություններն ալ լավ տեսա. կացության վրա տեղեկություններ ուրախացուցիչ չէին, ապագայի վստահություննին ալ գորավոր չէր: Կըցովեին որ քառանուն ցանկն ալ գաղտնի քվեարկությամբ չկազմվեցաւ:

Ուրիշ երեկո մըն ալ Աղավերյան** վրդ. եկաւ առանձին, որ ինձի մօտ ծանոթություն էր: Ժամն ավելի ալ մտաւ և խոսակցությունը ամբողջ էջմիածնի շուրջ էր. և մեկ մ'ալ իր սիրելի մյուսը եկեղեցական կալվածոց ուսումնասիրությունը: Խոսակցության կերպը լուրջ էր, ինքն ալ հմուտ և աշխատող անձի տպավորություն թողուց: Որովհետեւ գիտեի իր և Ձեր մեջ բաց լինելը, անողակի իրեն հորդոր կարդացի, որ երիտասարդ ույծերու համերաշխությունը հարգվի, անոնք իրենց մեջ չպառակտվին, արդեն արտաքին հակառակորդներ շատ ունին, եթե իրարու հետ միությամբ չգործանան, իրենք ալ կըսկարանան, գործն ալ, եկեղեցին ալ կ'սկտանգվի:

Իսկ Մեսրոպ վրդ. (Տեր-Մովսիսյան) պատիվ չըրաւ երևալու: Յուր առաջին զգաւտյան ատեն իմ տանը հյուրընկալված էր, և յուր աշխատությանց ամեն դյուրություն ստացած էր. և երեսն ի վեր չափազանց շողոքոթություններ քրած էր: Կսպասեի որ կհիշե ու կուգա: Սակայն ընտրությանց միջոցին յուր խարդախ դերը կերևա թե հիշեց, և երես չունեցաւ մերկայանալ:

Կաթողիկոս մեկնեցաւ շաբաթ օր, ամսույն 28-ին, ուղիղ ի Պետերբուրգ: Պատրիարքության ատեն երեք անգամ ուզած էի տեսակցիլ և փախուստ էր տված, վերջին անգամ ինքն փափագեցաւ և լուր դրկեց և գացի: Ժամն ավելի տեսակցեցանք: Մեր գործերը պատմել Ձեզի համար ավելորդ, իսկ կաթողիկոսությանը համար ըսի որ «ի սրտն կփափագիմ, որ ինքն հաջողի, որպէսզի ազգը չի ձախողի»:

Իր գործունեության և ապագա ակնկալությանց համար շատ բան չունիմ ըսելու. դուն ինքդ սկսեր ես կոստել: Ես միայն դիտել կու տամ, որ բոլոր Իզմիրլյանի գովաբանները և ընտրության պաշտպանները անոր զգացումները մերթողեցին, կարողության մասին չխոսեցան, արդյունավորության փաստեր չըտըվին: Եթե լոկ զգացմամբ գործեր կրնան հաջողի՝ վստահություն զլանալու պատճառ չկա:

* Ստեփանոսյան բառարան—Ստեփանոս Ռոշչյանի բառարան, որի մասին խոսված է մայիսի 10-ի մակնշրտմ:

** Պետք է լինի Աղավերյան:

Պ. Ամատունի երկու թիվ Գեղարվեստ հանձնեց. բայց չիմացա թե ձեր նկերն է, թե ոչ խմբագրատեղին, կամ թե յուր Ամատունիին: Երբոր բացատրություն տաւան, կ'պարտավորվի շնորհակալություն հայտնել:

Հատուկ ողջուններ բոլոր սիրելիաց և սիրանվեր ընծյուք

Մնամ հոգեշնորհ վարդապետի աղոթարար

Մաղաքիա արք. Օրմանյան

*
* *

Համար 9

Կ. Պոլիս, Սահմանֆան գյուղ. 20 հունիս 1909

Հոգեշնորհ սիրելի

Բժշկական ստիպումներ և առողջական պահանջներ ստիպեցին զիս քանի մը ամիս օդափոխության ելնել այստեղ, հեռու ժողովրդ և քաղաքի ապականյալ օդէն, կատարյալ համադարձության մեջ, առանց իմ քաշված կյանքի կերպը փոխելու: Տեղվույս օդն ու դիրքը և համարձակ շրջագալությանց դյուրությունը սկստն իրենց օգուտը ցուցնել: Այս պատճառով գրական աշխատությանց ալ դադար տված եմ, և մեկ երկու ամիս ևս այսպէս պիտի շարունակեմ:

Այս միջոցին ստացա հունիս 6-ի կրկին մամակներդ և հունիս 8-ի մամակդ. միանգամայն ինը հատոր գիրքեր Անտոնյանց գրադարանին, և երեք հատոր գիրքեր Բաբգեն վրդ.-ի համար, որոնք տակաւին մտաւ եմ, բայց իրենց տերերուն կհասցնեմ: Ձեր շնորհակալությունը Անտոնյանց արքային և մյուս հանձնարարությունը Հ. Գրիգորիս Գալեմքարյանի՝ մամակով հաղորդեցի իրենց, Բերայե հեռու գտնվելու պատճառով:

Ստացա ևս ինձի ուղարկած օրացույցները և շնորհակալ եմ: Պատրիարքարանն բան մը չստանալու, ուզեմ ալ ավելորդ սեպած էի, և Ձեզի դիմելը դյուրագուն դատեցի:

«Եղիշին» ու իմ հասնելը Գաղտնի ցեղագրայի վերագրելի կկարծեմ, թե ոչ թողարդույն ալ կրցած է Ձեզ հայտնել, թե մամակներն կանուխ ճամբա հանած էի զայն՝ Բաբգեն վրդ.-ի տոմսն ալ մեղը կցելով:

Էջմիածնի մեջ այսօր թերևս մորընտիր կաթողիկոսը մերկա ունիք, կամ թե վաղը մյուս օր կունենաք: Ինչպէս իրեն երեսն ալ ըսի, իմ իղձս միշտ մոյմ է. կմարթեմ և կբարեմարթեմ որ կաթողիկոսը հաջողի, որպէսզի ազգն ու եկեղեցին չձախողի: Կաթողիկոսը հանրության անձնավորությունն է. ինքն անձամբ վնաս չկրեր, ազգ ու եկեղեցին է որ կըսուծե, երբ մա չհաջողի:

Կփափագիմ որ մեր կաթողիկոսի մուտքը բարեգուշակ ըլլա Աթոռին և միաբանության, և ուղղամիտ վարչության և գործունյա աշխատության դուր բանա մանուկ համար: Դիտում և զգացում չեն պակսիր իրեն, սակայն պետք ունի վարչական ոգի և անձնական կարողության, և կսիրեի, որ ամենաբարձր դիրքը տար իրեն այդ ձիրքը, և ինչ որ յուր մակըն-

թափացին մեջ նկատված է՝ շրջապատողներու ազդեցությունն տպավորվելու չիմար, կամ գոնե լավագույն տարրերով շրջապատվելու զգուշավորություն ունենար: Ես փոքր ի շատն բան մը հասկցցնել ուզեցի մեր տեսակցության առթիվ, բայց գիտեի, թե իննետեքը շատ տարբեր շրջանակներու մեջ պիտի իյնար, և նորանոր տպավորությանց պիտի ենթարկվեր:

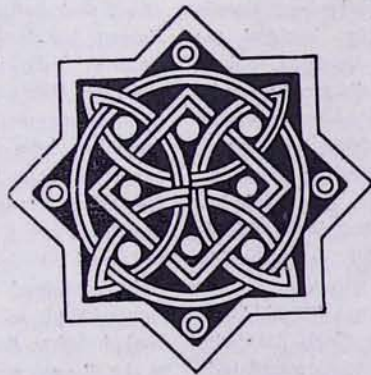
Բարեկարգությանց խնդիրը երկու տեսակետեն պետք է նկատի առնու: Մեկը մասնավոր և մյուսը ընդհանուր, եթե այսպես հենար է ինձ բացատրել: Առաջինն է կարգ ու կանոն, Միաբանության մեջ discipline-ի հոգի, մատակարարական ուղղություն, անձերու ընտրություն, գործերու դասավորություն և ընդհանուր վարչական անիվին կանոնավոր հոլովում: Իսկ երկրորդն է՝ եկեղեցական կանոններու և ծեսերու և սովորություններու խոհական épuration մը, ի բաց նետելով հետզհետե ինչ որ ժամանակը, զեղծումը օտար ազդեցությունը և օտարամանությունը սպորդեցուցած են մեր եկեղեցվույն մեջ, և հիմա գործ դարու նախաքաղկեդոնական ժամանակներու գործության մեջ վերահաստատել Հայաստանյայց ուղ-

ղափառ եկեղեցին: Գործերը կանոնավորապես և հիմնապես և իրականապես հառաջացնելու համար պետք է առաջին գործունեությունը մասնավորին վրա տարածել, որպեսզի դուրսին ըլլա ընդհանուրին անցնել, ապա թե ոչ նոր շփոթություններ կրնան հառաջիկ՝ երբ discipline-ի հոգին արմատապես զորացած չէ և յուրովի գործելու և իրար զգեսնելու հոգին ասպարեզ կգտնե:

Ահա իմ programme-ը, որուն այլևս ի հետուստ նկատողը կմնա ինձ լինել, և իմ քաջված դիրքիս մեջ բարեմաղթանք միայն կամ թե գրավոր աշխատությամբ թելադրել:

Հոգ. Հուսիկ և Գարեգին և Կոմիտաս վարդապետներու սիրալիր ողջույններ. Ղևոնդ եպիսկոպոսի ողջագուրանքը շնորհակալություններ. Կարապետ վրդ.-ի խնդակցական բարի ազատման գործվանքներ և Սուքիաս արքեպիսկոպոսի մեծարանաց վկայություններ: Ներսես արքեպիսկոպոսի ալ եղբայրական ողջույններ, որ հարկավ կաթողիկոսին հետ և կած է:

Սիրելությանդ ալ սիրալիր ողջույններ, որով մնամ Մաղ. արք. Օրմանյան

HA-4.258